

Individuální zahraniční stáž v Německu

Prien am Chimsee

Doba pobytu: od 8.10 2011 do 24.3. 2012

Místo pobytu: Bernau a. Chimsee

Navštěvovaná škola: Freie Waldorfschule Chimgeau; Prien a. Chimsee

Evropský sociální fond
Praha & EU: Investujeme do vaší budoucnosti

Stáž byla podpořena z prostředků programu OPFA

Jana Slancová

III. ročník 2011/12

Waldorfské lyceum v Praze

duben 2012

Jak jsem se ocitla v Německu?

Na konci druhého ročníku jsem byla na měsíc ve německé škole v Potsdami, když jsem přijela, stále jsem přemýšlela o dlouhodobém studiu v cizině. O letních prázdninách jsem se rozhodla, že bych to zkusila. Upravila jsem si svůj německý životopis a požádala jsem o hodnocení ze školy v Potsdami a s pomocí pana profesora Kraemra z Waldorfského lycea jsem se za měsíc ocitla opět v Německu, ale tentokrát mě čekala půlroční stáž.

Mé první dojmy

Jela jsem do Německa s rodiči autem, protože jsem měla s sebou hodně věcí. Přijeli jsme do malého městečka jménem Bernau am. Chimsee. Toto město se mělo stát mým domovem na příští půl rok a musím říct, že se mi opravdu zalíbilo.

Když jsem spatřila srub, ve kterém jsem měla bydlet, bylo to jako sen. Já holka z velkoměsta bude bydlet ve srubu „prostě paráda,“ říkala jsem si, když jsem vešla do mého pokoje se sedačkou a televizí.

S rodinou jsem si hned od začátku rozuměla. Byli moc milí a hned co jsem přijela, jsme se jeli všichni podívat do města Prien am. Chimsee, kde sídlila naše škola, na školní trhy. Tam jsem se také rozloučila s rodiči a zůstala jsem s rodinou sama. Na trzích mě Florian seznámil s pár našimi spolužáky, se kterými jsme si chvíli povídali.

Když jsme se potom vrátili do srubu, prohlídla jsem si ještě celý dům a hlavně svůj veliký pokoj.

Rodina

Rodina se jmenovala Palk. Palkovi měli dvě děti Florianu (16) a Veroniku (12) a ještě k tomu jednu kočku Mini, ta během mého pobytu umřela, protože byla už moc stará, ale Palkovi si pak pořídili dvě malá koťata, takže byla s nimi docela sranda.

S Florianem jsem chodila do třídy a on mi ve škole vše ukázal a opravdu mi hodně ze začátku pomohl. Bral mě všude s sebou a seznámil mě s mnoha jeho kamarády.

Nejvíce jsem si ale rozuměla s Martinou, to byla Florianova maminka. Hodně času jsme spolu strávily povídáním, hlavně jsme si povídaly večer, a když jsme spolu jely na nákupy do Rosenheimu. Martina mě toho hodně naučila, když jsme si povídaly, někdy jsem musela říct

složitou větu a ona jí třeba někdy nepochopila, tak jsme musela najít jiný způsob jak bych jí to vysvětlila.

Škola

Škola byla mnohokrát větší než na kterou jsem zvyklá a skládala se z několika částí, bylo tam hřiště, dílny, domeček ve kterém se vyráběly knihy/koberečky a asi ještě dvě další malé budovy.

Když jsem přišla první den do školy, skoro vůbec jsem nerozuměla, i když jsem už v Německu jednou byla. Probírali jsme epochu Parsifala, kterou jsme probírali i v České republice. Během prvních čtrnácti dnů jsem si udělala přibližný obraz, toho co jsme probírali a

když jsme na konci epochy psali test, tak jsem toho docela hodně napsala. Nepsali tam totiž testy s různými otázkami, jako: kdo byl Parsifal, jaké bylo jeho poslání aj. Dostali jsme prázdný dvoustránkový papír a mohli jsme se vybrat ze dvou témat: Parsifal nebo Gawan a o nich jsem měli psát a napsat co nejvíce, hlavně nejpodrobněji a nejpřesněji. Takhle

probíhal skoro každý test, důležité bylo testy psát vlastními slovy a také co nejvíce. U předmětů, jako je chemie, matematika, nebo fyzika jsme samozřejmě měli položené otázky. Když jsme psali testy, tak jsem se ze sebe snažila „vymáčkout“ co nejvíce, z toho co jsem pochytala, někdy jsem se až divila, kolik jsem si toho z epochy pamatovala.

Po epoše jsme měli odborné hodiny a druhou epochu. Na druhé epoše jsme byli smíchaní s naší paralelní třídou. Byli jsme rozděleni do tří skupin: dvě skupiny byly maturitní a třídy se mezi sebou nemíchali. A třetí skupina byla nematuritní a skládala se ze všech ostatních. Já jsem byla v té nematuritní třídě, protože se neučím francouzsky. Na druhých epochách jsme měli předměty jako angličtina, dřevo, matika (tu jsme

měli i v odborných hodinách), výtvarná výchova, ale také jsme třeba vyráběli knihu, nebo vytesávali kámen.

Musím říct, že se mi ten způsob výuky líbil, ale radši bych upřednostnila angličtinu v odborných hodinách, měli jsme jí jen na epochách a to potom člověk látku co probíral před dvěma měsíci, zapomene.

V odborných hodinách jsme měli potom předměty jako je Němčina, matika, hudební výchova, tělocvik, nebo eurytmie.

Učitelé byli v Německu moc milí, vždy jsem se jich mohla zeptat, pokud jsem něco nechápala. Také mí spolužáci mi vždy poradili, pokud jsem potřebovala pomoc. Všichni ke mně byli ve škole moc milí a musím říci, že se mi to líbilo.

Po škole doma

Po škole jsem musela vždycky čekat na vlak, na který jsem chodila společně s Florianem a spolužáky, kteří jeli také vlakem. Každý den jsme si museli koupit lístek za 1,20 euro, po novém roce jsme platili 1,50 euro. A to jsme jeli jenom jednu zastávku, což trvalo tak čtyři minuty.

Doma jsme si s Florianem udělali úkoly

a pak jsme se třeba koukali na televizi, šli na procházku, nebo v pátek jsme chodili na horolezeckou stěnu se školním kroužkem.

Já jsem většinou dělala věci do školy o hodinu až dvě déle. Protože mi hodně času zabralo překládání a formulování vět. Florianovi rodiče i s Veronikou přišli většinou kolem šesté domu a Sepp vždy šel vařit večeři. Nikdy nechtěl pomoci, jen když jsme dělali kari Wurst, to mě pustil k vaření. Večeřeli jsme vždycky všichni spolu, tak kolem půl osmé. Po večeři jsme šli všichni uklízet stůl a nádobí. Potom jsme se většinou koukali na televizi a povídali jsme si.

Víkendy

O víkendech jsme se před Vánoci vždy jeli kouknout na Vánoční trhy, třeba do Rosenheimu, nebo jednou jsme byli i v Salzburgu v Rakousku. Všechny vánoční trhy, na kterých jsem byla byli opravdu nádherné. Spousta výzdoby, klobás, teplého pití a hlavně stromečků.

Když už bylo teplo, tak jsme se v neděli šli projít na procházku, nebo když bylo ošklivo, hráli jsme karty. Občas jsme šli k Natálii, což byla naše spolužačka z paralelní třídy. Chodili jsme k ní docela často, u ní jsme si povídali, někdy jsme koukali na různé filmy a většinou jsme u ní zůstali přes noc. Jednou jsme třeba o víkendu šli, ještě s několika rodinami, hrát kuželky. Byl to pro mě zážitek i když ne tak velký, protože jsem ještě nikdy kuželky nehrála. V podstatě je to stejné jako bowling, akorát místo deseti kuželek sestřeluje devět a místo velké koule na tři prsty se hází s malou koulí na dva prsty.

Někdy jsem také jela s Martinou do města na nákupy, to jsme tam potom strávily celé odpoledne.

Závěr

S Německem jsem se loučila opravdu těžko, kdybych měla možnost jela bych tam určitě znovu. Byla to opravdu velká zkušenost do života a hodně jsem se toho tam naučila, poznala jsem nové prostředí a nový styl učení.

Někdy to pro mě sice bylo hodně těžké hlavně v prvních měsících, kdy mi chyběla moje rodina, ještě jsem neměla kamarády a moc jsem nerozuměla. Postupem času a také díky učení, jsem se opravdu v Němčině zlepšila, našla jsem si kamarády, začala jsem se více zapojovat do kolektivu, věty mi dávaly smysl a po tom půl roce pro mě bylo snazší vést konverzaci s ostatními.

Byla to ta největší zkušenost v mém životě a opravdu bych neváhala a jela bych znovu!!!

Moje záznamy

6.12.2011 60. Den Út

Na epoše jsme probírali nový obrázek a přišli k nám čert s mikulášem a spousta andělů. Každý dostal něco dobrého a Sladkého. Po epoše jsme měli epochu matiky. Pak jsme měli pauzu a Flo šel domů. Já jsem šla s Paolinou a Carrol na jídlo a potom do obchodu. Potom jsme měli matiku a já jsem s Carrol hrála piškvorky a kreslily jsme různé blbosti, protože jsme měli všechno vypočítané. Během matiky taky začalo sněžit. Po matice nám odpadla Eu, tak jsem šla na vlak. Po cestě sněžilo a pak začalo pršet. Byla jsem mokrá jak myš a v botách mi čvachtala voda. Chvilí jsem sama čekala na vlak a pak přišla Franceska, tak jsme si spolu začali povídat o tom, jak byla na 3 měsíce v Americe a vyprávěla mi o tom. Moc dlouho jsme si nepovídali, protože jsme jela jen jednu zastávku, když jsem přišla domu, dala jsem si horký čaj, abych se trochu zahřála a sušila jsem si u kamen boty. Pak jsem šla do pokoje a dělala jsem si úkoly, hlavně matiku. K večeři jsme měli indickou kuchyni, mělo to nějaký speciální název, ale ten už jsem zapoměla. Byli v tom oříšky, rýže s bramborem, chilli, zázvor a maso, bylo to sice trochu pálivější, ale moc dobrý.

Po večeri jsme se chvíli koukali na televizi na pořad Galileo, já jsem šla do postele docela brzy, protože jsem byla unavená. Ještě jsem si chvíli četla knížku, kterou mi půjčila paní profesorka jmenovala se v překladu: tajemství templářských rytířů, když jsem už byla hodně unavená šla jsem spát.

14.3.2012 143. Den St

Po epoše zeměpisu jsme měli eurytmii, kde jsme pracovali na formě a hláskách našich básní. Pak jsme měli epochu pracování s kamenem, tam jsem začala opracovávat skoro poslední stranu kamene.

Po kameni jsem šla dodělat svojí knihu. S panem profesorem jsme museli ještě oříznout horní a dolní strany listů se 150 let starou mašinou. Pak jsme přilepili ke stránkám záložku a ještě horní a spodní „lem“ pak jsme přilepili první a poslední stránku k obalu a dali jsme to zatížit přes noc. Potom jsem šla do školní kavárny, kde na mě čekala Linda a udělala jsem si pár úkolů, taky jsem si povídala s Lindou a Jessicou. Pak jsme šli na vlak. Když jsme nastupovali

do vlaku potkali jsme Tomáše (našeho spolužáka), tak jsme si povídali všichni. Když Tomáš vystoupil, jeli jsme ještě dvě zastávky až do Tramsteinu. Na nádraží jsme koupili zpáteční lístek a šli jsme za Lindinou mamkou. Když jsme k ní došli dali jsme si do auta věci a šli jsme se kouknout do kostela, Lindina mamka zatím vyvenčila jejich psa. Když jsme si prohlídli kostel na náměstí, který byl úžasně vyzdoben, tak jsme jeli k Lindě domů, trvalo to asi necelou čtvrt hodinku, cestou jsme se ještě stavili natankovat. Když jsme dorazili na místo, šli jsme se kouknout na kozy u kterých jsme nějakou chvíli zůstali, Linda se o ně totiž stará. Pak jsme šli domu se napít a dát si něco malého k jídlu. Když jsme se najedli, šly jsme do pokoje, kde jsme si prohlídli Lindiný fotky z Prahy. Potom jsme šli do lesa na procházku se psem a poníkem. Když jsme se prošli tak jsme šli ještě ke kozám, se kterými jsme si trochu pohráli a dali kůzlatům mléko a ostatním seno a vodu. Chvíli před půl osmou jsem vyrazila s Lindiným bráchou a jeho přítelkyní autem na vlak. Doprovodili mě a počkali se mnou na zastávce. Když jsem přišla domu, dala jsem si chleba a chvíli se jsem se pak koukala na dokument s Martinou a Veronikou o slonech. V devět, když dokument skončil jsem se šla osprchovat a udělat ještě domácí úkoly, když jsme všechny dodělala, šla jsem spát.